درحالی که رسول الله صلی الله علیه وسلم در خیمه ی سرخ رنگش بود نزد ایشان رفتم که بلال رضی الله عنه آب وضوی ایشان را آورد. برخی از اصحاب به آب وضوی رسول الله صلی الله علیه وسلم دست یافتند - و برای تبرک به خود مالیدند - و آنها که بی نصیب ماندند، به آبی که دوستان شان گرفته بودند، دست می کشیدند.

از ابوجحیفه وهب بن عبدالله سُوائی رضی الله عنه روایت است که می گوید: درحالی که رسول الله صلی الله علیه وسلم در خیمه ی سرخ رنگش بود نزد ایشان رفتم که بلال رضی الله عنه آب وضوی ایشان را آورد. برخی از اصحاب به آب وضوی رسول الله صلی الله علیه وسلم دست یافتند - و برای تبرک به خود مالیدند - و آنها که بی نصیب ماندند، به آبی که دوستان شان گرفته بودند، دست می کشیدند. وی می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم - ابتدای ظهر - درحالی که جامه ای سرخ رنگ پوشیده بود، بیرون آمد؛ گویا اینک به سفیدیِ ساق هایش نگاه می کنم. وضو گرفت و بلال اذان گفت. من سر و دهان بلال را زیر نظر داشتم که به این سو و آن سو حرکت می نمود؛ یعنی هنگام گفتن «حَيَّ عَلى الصَّلاة» و «حيَّ على الفَلاَح»، صورتش را به راست و چپ می گرداند. سپس چوب دستی - یا نیزه ای- برای رسول الله صلی الله علیه وسلم به عنوان سُتره- در زمین فرو بردند و رسول الله صلی الله علیه وسلم جلو رفت و نماز ظهر را دو رکعت خواند و تا به مدینه بازگشت، آن را دو رکعت می خواند.

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم در وادی ابطح در بالای مکه توقف نمود که بلال با پس مانده ی آب وضوی رسول الله صلی الله علیه وسلم از خیمه ی ایشان بیرون آمد. مردم از این آب تبرک جستند و بلال اذان گفت. ابوجحیفه می گوید: من دهان بلال را زیر نظر داشتم که به هنگام گفتن «حي على الصلاة حي على الفلاح» آن را به سمت راست و چپ می گرداند تا مردم آنها را بشنوند؛ چون این دو جمله به حضور در نماز تشویق می کرد. سپس برای رسول الله صلی الله علیه وسلم نیزه ی کوچکی به عنوان ستره برای نماز، به زمین فرو برده شد و پس از آن رسول الله صلی الله علیه وسلم دو رکعت نماز خواند. و از آن به بعد تا بازگشت به مدینه، نمازهای چهار رکعتی را دو رکعت می خواند، چون مسافر بود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3530